

ромите, които гордо "излязоха на открито" (или от своите етнически гета), скоро отново се скриха. Те осъзнаха, че за мнозинството "новата свобода" означаваше разпалване на омраза към много малцинства - най-вече към двата народа, играли от древни времена ролята на изкупителни жертви в Европа, евреите и циганите, както и към чужденците, които бяха посрещнати с радост като евтина работна ръка в разгръщащите се икономики на следвоенна Европа.

Стари и нови предразсъдъци, съчетани с внимателно манипулираните политически действия на отново отвързаната десница направиха живота по-труден и опасен за "циганските" малцинства в повечето европейски страни в сравнение с периода след Втората световна война. При едно посещение през 1991 г. в Германия, когато записвах на видео устни исторически спомени на оцелели от Холокоста синти, чух ужасяващи истории от всичките ми информатори, мнозина от които стари приятели от първоначалния ми теренен опит там десет години по-рано. Скинхедс, стари и нови нацисти от всякакъв вид ги принуждаваха да спят с пистолети под възглавницата. "Когато сега отивам в кръчмата", ми каза моят приятел кукловод, "получавам враждебни погледи, тъй като тъмната ми кожа ги кара да мислят, че съм турчин. Но когато започна да говоря немски без акцент, те разбират, че съм Zigeuner и тогава екшънът наистина започва." Един братовчед на този човек пресякъл бившата граница с Източна Германия с новата си и добре обзаведена каравана, за да лагерира със своето семейство в покрайнините на Дрезден. Същата нощ скинхедс излели бензин около нея и драснали клечката. Цялото семейство било изпепелено. Имало много инциденти от този тип, по време на които - както нееднократно ми казваха - полицията стояла бездейно наблизо, особено в районите на бившата Източна Германия.

В началото на 1995 г., няколко месеца след като участвах в конференция на тема "Другият Холокост", съспонсорирана от Виенския университет и една австрийска ромска